

10^η Συνδιάσκεψη των Συνδικάτων των Ευρωπαϊκών Πρωτευουσών

Συμπεράσματα για την κρίση

1. Η 10^η Συνδιάσκεψη των Συνδικάτων των Ευρωπαϊκών Πρωτευουσών που οργανώθηκε στην Αθήνα από 16-17 Σεπτεμβρίου 2010, δεσμεύεται πλήρως να στηρίξει τις πρωτοβουλίες των κινητοποιήσεων της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων (ΣΕΣ) αρχής γενομένης με την 29^η Σεπτεμβρίου 2010, όχι μόνο για το ξεπέρασμα της κρίσης αλλά επίσης για την δίκαιη κατανομή των θυσιών που συνδέονται με το ξεπέρασμά της.
2. Ζούμε σε μια εποχή παγκόσμιας πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Η απλή εθνικοποίηση των απωλειών των τραπεζών δεν βοηθάει την πραγματική οικονομία ούτε τον κόσμο. Με την κρίση και στο όνομά της, μεγαλώνει η ανεργία, γίνεται επίθεση στο σύνολο των δικαιωμάτων και στην προστασία των εργαζομένων, ενθαρρύνεται η μείωση των μισθών και των συντάξεων. Πρόκειται για ένα μοντέλο που χρησιμοποιεί τους δημόσιους πόρους για να σώζει τις τράπεζες και τις ιδιωτικές εταιρείες, που αυξάνει το δημόσιο έλλειμμα σε βάρος των δημοσίων πολιτικών, των δημοσίων υπηρεσιών και επενδύσεων.
3. Υπό την πίεση των οικονομικών αγορών που αποσταθεροποιούνται λόγω της κρίσης του φιλελεύθερου συστήματος, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θέλουν να επιβάλουν δρακόντειες πολιτικές λιτότητας πορκειμένου να επανέλθουν στα όρια του ελλείματος του 3% του ΑΕΠ και του δημόσιου χρέους στο 60%. Το κοινωνικό ευρωπαϊκό μοντέλο που θέλουμε δεν πρέπει να επιτρέψει την κοινωνική οποσθοδρόμηση σε όλες τις χώρες.

4. Οι τράπεζες τείνουν να εκμεταλλευθούν την δράση των ευρωπαϊκών θεσμών. Η καθυστέρηση αντίδρασης στην περίπτωση της ελληνικής κρίσης εξασθένησε περαιτέρω την ζώνη του ΕΥΡΩ. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που δάνειζε χρήματα στις τράπεζες με ιδιαίτερως χαμηλά επιτόκια, δεν δανείζει απ' ευθείας χρήματα στις χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Οι χώρες που έγιναν όμηροι των ιδιωτικών τραπεζών και των επενδυτικών κεφαλαίων παγιδεύτηκαν σε αυτό και αποτελούν μία ακόμη ευκαιρία για εγγυημένα κέρδη. Είναι αναγκαία η ισχυροποίηση του πολιτικού ελέγχου επί των τραπεζών.
5. Στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών κρατών, παρατηρείται απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, κάτι που ικανοποιεί τις ανάγκες των πολυεθνικών. Οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ανακοίνωσαν την οικονομική τους πολιτική που συνίσταται στον περιορισμό του δικαιώματος στην εργασία και των κοινωνικών δικαιωμάτων, με μέτρα που αφορούν: στην αλλαγή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, στον περιορισμό των δημοσίων επενδύσεων, στην μείωση του κρατικού ελλείμματος, στο πάγωμα ή την μείωση των μισθών και των συντάξεων, στο γκρέμισμα και την κατάργηση της απασχόλησης στις δημόσιες υπηρεσίες.
6. Αυτές οι πολιτικές αποτελούν την βάση των εύκολων και με λιγότερο κόστος απολύσεων που χρηματοδοτούνται στην πλειονότητά τους από τις δημόσιες υπηρεσίες.
7. Οι κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές πλήττουν πρωτίστως τους νέους, τις γυναίκες, τους ανέργους και τους ηλικιωμένους.
8. Για την προώθηση μιας κοινής ευρωπαϊκής φορολογικής πολιτικής χρειάζεται η ενρμόνιση των φορολογικών κανόνων των επιχειρήσεων, η ενίσχυση του αγώνα ενάντια στην φοροδιαφυγή στα Κράτη Μέλη σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, μια μεταρρύθμιση του τραπεζικού

και οικονομικού συστήματος διεθνώς και η κατάργηση των φορολογικών παραδείσων.

9. Χρειάζεται η δημιουργία ενός νέου μοντέλου παραγωγής, βασισμένου στην ποιότητα και την σταθερή εργασία το οποίο να βασίζεται στην βελτίωση της ποιότητας των δημοσίων υπηρεσιών.
10. Αυτό το νέο μοντέλο ανάπτυξης, με περισσότερες επενδύσεις στην τεχνολογία, την καινοτομία και μια βελτιωμένη δημόσια εκπαίδευση για τους εργαζομένους, θα κάνει την ευρωπαϊκή οικονομία πιο ανταγωνιστική. Χρειάζεται επίσης ενίσχυση των επιμορφωτικών προγραμμάτων των συνδικαλιστών.
11. Δεν δεχόμαστε θυσίες στο όνομα της οικονομίας αλλά μια οικονομία στην υπηρεσία των λαών και των Ευρωπαίων εργαζομένων.
12. Έχει έρθει η στιγμή του κοινού αγώνα, για την εγκαθίδρυση ενός μοντέλου που θα βασίζεται στις ανάγκες των ευρωπαίων εργαζομένων και όχι σε αυτές των κερδοσκόπων.
13. Να επιβληθεί ειδικός φόρος επί των κερδοσκοπικών κεφαλαίων (φόρος Tobin).
14. Να υπάρξει μία άλλη πιστωτική πολιτική που θα βασίζεται στη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις κεντρικές εθνικές τράπεζες.
15. Η 10^η Διαρκής Συνδιάσκεψη, καλεί τα συνδικάτα των Ευρωπαϊκών Πρωτευουσών να αναπτύξουν στις περιοχές τους πολιτικές και πρωτοβουλίες συναφείς με τις γενικές επιλογές του Ευρωπαϊκού και παγκόσμιου συνδικαλιστικού κινήματος, με στόχο την αποκατάσταση των επισφαλών εργαζομένων, των επανένταξη των απολυμένων στην αγορά εργασίας και εν τέλει την δημιουργία συνθηκών για ένα νέο και ποιοτικό μοντέλο εργασίας.

